

hovedrolle i en musical ▶ Også selv om han egentlig var færdig rolle i 'Sweeney Todd' på Aarhus Teater ▶ Men på trods af den godt være en smule Sweeney i os alle, mener Enevold

TEKST: THERESE SVANE SODE PRESSEFOTO: RASMUS BAANER/AARHUS TEATER

ens maske

Opera i S-toget

MARIE ØRUM SCHWENNESEN

TEATERANMELDER

Teateranmeldelse

▶ 'Parsifal – et operakorstog'

Af Richard Wagner, i ny, alternativ udgave af Fix Foxy-Instruktion og manuskript: Tue Biering og Jeppe Kristensen

Medvirkende: Per Jellum, Daniel Norback, Joakim Knop med flere

Hvor og hvor længe: spiller i perioden 2.-16. april 2011 (undtagen søndage). Alle forestillinger starter på Københavns Hovedbanegård klokken 19, spor 11/12. Billetter kan købes på Teaterbilletter.dk

Teatertroppen Fix Foxy, som tidligere har provokeret ved at caste prostituerede til rollerne i forestillingen 'Pretty Woman' på Halmtovet, inviterer nu på 'en tur derud, hvor kulturen hører op, i en meget alternativ udgave af Richard Wagners opera 'Parsifal'. Turen, som er gennemført mærkværdig, inviterer til en refleksion over kunst og kitsch, og kun i mindre grad til det den egentlig har sat sig for, nemlig at udfordre danske fordomme overfor det fremmede.

Den starter i s-togets linje A fra Københavns Hovedbanegård, spor 11-12. 'Luk øjnene', er der en der siger. Af og til får man besked på at åbne dem igen. 'Se – alt her er fremmed'. Alle i togkupéen fniser over de tykke udsagn. Men vi er der ikke helt endnu: 'Vi skal længere ud ... sydpå'.

Vi har forstået, at der bliver taget pis på os, da vi ankommer til endestationen, går i kortege over en farlig parkeringsplads, spurtende krydser en slagmark og står foran en afdanket bøgeskov, hvor vi møder vores helt, Parsifal, i stram hudfarvet tricot. 'Er han the chosen one', spørger der.

Der er masser af kitsch i de næste scener, som foregår oppe i nogle lokale boligblokke, hvor operaens handling væves fantasifuldt sammen med lokaliteterne og vores tilstedeværelse.

Oplevelsen bekræfter, at godt teater ikke behøver foregå på en scene – faktisk kunne det være sjovt og forfriskende at se mere af det her i fremtiden. Balancen handler selvfølgelig om, hvor meget oplevelsens alternative natur skal fylde i forhold til den historie, der fortælles. Her skærmer kitsch'en desværre for den frygt, vi er kommet for at møde.

▶ Lotte Andersen (i midten) gør sig godt i det skæve miljø som Mrs. Lovett, der slår sig sammen med Sweeney Todd (Flemming Enevold). Han ses i baggrunden.

Morbid underholdning – og ikke så meget andet

● AF MARIE ØRUM SCHWENNESEN
TEATERANMELDER

Kunstanmeldelse

▶ **'Sweeney Todd'**
Hvor finder det sted: Aarhus Teater, Store Scene.
Iscenesættelse: Mick Gordon.
Medvirkende: Flemming Enevold, Lotte Andersen, Jesper Brun-Jensen med flere.
Hvor længe: Spiller til den 7. maj.

Aarhus Teater lover med 'Sweeney Todd' en 'musical i verdensklasse', men showet, som vist har været lidt for mange gange gennem kødhakkeren – træder først rigtig i karakter i anden akt.

En gammel gris af en dommer (Jesper Brun-Jensen) holder Sweeney Todds datter Joanna fanget og vil gifte sig med hende. Sweeney (Flemming Enevold), som allerede har mistet alt, hvad han ejer – inklusive sin hustru – og været flere år i Australien som slave, vender tilbage til London og må ty til utraditionelle metoder udi barberfaget for at sejre over ondskaben. Han allierer sig med den underfundige Mrs. Lovett (Lotte Andersen), som bager byens mest berygtede – og kødfulde! – postejer, og her begynder en farce af dimensioner a la 'De grønne slagtere'.

Den bizarre kødproduktion, de to får sat gang i i showets anden akt, er forestillingens højdepunkt: Et snit med barberbladet, et baglæns svup med barberstolen, tre stamp i gulvet og et nyt korpus ryger ned i skakten og ender i kælderen hos Lovett. Imens synger Sweeney drømmende om den datter, han har mistet, og lægger et mere romantisk lag til farcen. Den samme sang går også en ung knøs forelsket rundt og synger – 'Joanna' – men den rosenrøde romantik er svær at sluge midt i historiens charmerende skævhed.

Måske fordi musicalen har været igennem for mange led for at nå os – oversat og tids- og stedmæssigt forskudt, er der ikke så meget anden end den morbide underholdningsværdi i kødfabrikken og de finurlige detaljer at komme efter. Lotte Andersen er lige i øjet til den skæve stil, og der er et par skæge optrin med barberkonkurrenten Pirelli og hans søde hjælper Tobias. Imens kører musicalen ud ad den romatiske rute og med tunge ensembleomkvæd, som forekommer for fabrikerede og opstyltede til at tilføje noget. Sondheims musik er komponeret både i dur og i mol og stiller store krav til sangerne, og det viser sig også at være en udfordring for flere af skuespillere, som netop er skuespillere og ikke sangere.

